

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

EVANGHELIA ÎNCURAJĂRII ȘI A SPERANȚEI, A LUPTEI ȘI A BIRUINȚEI

DUMINICA A 9-A DUPĂ RUSALII

(Umblarea pe mare – Potolirea furtunii)

SF. MC. CALINIC,
VENIAMIN ȘI MAMANT;
SF. MC. TEODOTA CU FII SĂI

Astăzi ne aflăm în Duminică a 9-a după Rusalii, zi în care am ascultat pericopa evanghelică de la Matei capitolul 14, care surprinde trei împrejurări: în primul rând, omul disperat din cauza stihiiilor naturii, care sunt necruțătoare; în al doilea rând, furtuna ca exponent al neorânduiei, ce caută victime; în al treilea rând apare Mântuitorul Hristos ca salvator al omului, ca stăpân al naturii și Dumnezeu Atotputernic, nu ca năluca sau apariție imaginară. De aceea, cei care cred în Hristos Cel Atotputernic înțeleg creștinismul ca pe o religie universală și singura mântuitoare.

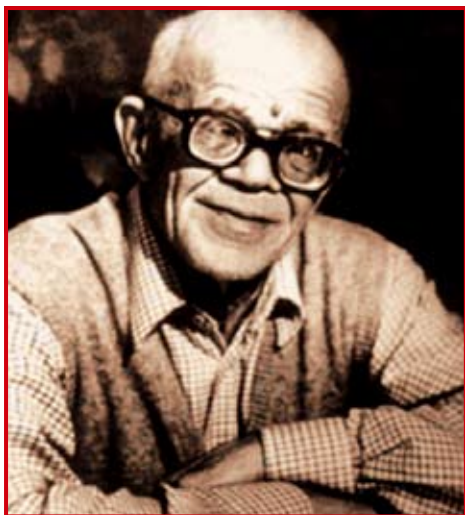
Dar în această universalitate se încadrează și îndoiala, ca fenomen natural, născut din insuficiența pregătire, cercetare și trăire a credinței; îndoiala nu se confundă cu necredința. Îndoiala izvorăște din neștiință, pe când necredința este falsificarea adevărului și săvârșirea de fapte urâte înaintea oamenilor și nesocotirea sfaturilor evanghelice. Biserica Ortodoxă nu acceptă credulitatea - adică a crede în ceva din obișnuință, din tradiție - ci adevărata credință, care este cunoașterea desăvârșită (Romani 10, 11-15). Dar această cunoaștere le-a lipsit apostolilor și ucenicilor Mântuitorului Hristos pentru că erau oameni cu slăbiciuni și necazuri, cu gânduri și frământări de tot felul, însă după Înviere, Înălțare și Pogorârea Sfântului Duh nimic nu i-a mai înfricoșat, știind că sunt slujitorii nemuririi și ai Domnului păcii. Deci neclintirea în credință constă în cunoașterea adevărului și jertfirea pentru el, rezultând astfel îndumnezeirea nu numai ca realitate cerească, ci și ca aluat al comunității unde credincioșii își duc viața zilnică. Încrederea desăvârșită în mântuire ne-o dă Biserica. Ea este o corabie bătută de valurile patimilor omenești, dar cu ajutorul celor două vase, Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție, ne îndreptăm spre Altarul credinței desăvârșite unde ne așteaptă Iisus Hristos Mântuitorul. Pentru credincioși, îndoiala, neîncrederea, coșmarul, lașitatea sunt niște boli sufletești ale căror cauze nu sunt altele decât gândurile rele, patimile fără conținere,

lipsa de preocupare, lenea, minciuna, perversitatea, falsitatea, lăcomia, invidia... etc. Acestea aduc totdeauna tulburare în comunitate și neînțelegerea adevărilor eterne.

Evangelia de astăzi mai are și alte înțelesuri duhovnicești, deoarece ea privește nu numai pe Sfântul Apostol Petru și pe ceilalți ucenici din corabia aflată în primejdie de scufundare, ci, profetic, ea privește Biserica întregă și pe fiecare creștin în parte. Înțeleasă în mod simbolic, corabia reprezintă Biserica încercată de valurile sau furtunile istoriei, de persecuții, deerezii, de forțele întunecate potrivnice ei. Vântul care este potrivnic corabiei reprezintă vremurile sau situațiile în care Biserica întâlnește ostilitate și respingere în lucrarea ei sfințitoare de a conduce pe

oameni de la viața pământească efemeră la viața cerească eternă. Totodată, această Evanghelie ne arată și cum trebuie să lupte sufletul creștin în vreme de încercare. Unii Sfinți Părinți au înțeles corabia izbită de valuri ca fiind și imaginea sufletului omului credincios în lupta sa cu încercările vieții și patimile tulburătoare. Însă, dacă Domnul Iisus Hristos este chemat în rugăciune ca să vină în ajutorul omului tulburat de ispite și necazuri, așa cum a venit în corabia ucenicilor Săi aflată în primejdie și a potolit furtună, tot așa va potoli furtuna patimilor egoiste, a necazurilor și a suferințelor care tulbură pe om. În acest sens, Sfânta Evanghelie de astăzi este o Evanghelie a încurajării și a speranței, a luptei și a biruinței. ❖

Părintele Adrian Chiriță

Născut în Cahul (Basarabia) la 28 octombrie 1920 într-o familie de coloniști germani din sudul Basarabiei, poetul Robert Eisenbraun își așează încă de la debut cariera literară sub semnul luptei naționale: prima sa poezie, publicată în revista liceului „Ioan Vodă” din Cahul, are ca subiect Unirea Principatelor Române.

În 1936 debutează editorial cu placheta de versuri **Melancolie**, urmând **În zodia cumpenei** (1939), **Poemele dezrobirii** (1943), **Cântece de dor și de război** (1944). După ce Basarabia va fi din nou răpită, familia Eisenbraun se refugiază în țară,

Să postim cu bucurie

✠ Mulți creștini, nedând o prea mare importanță postului, îl țin fără tragere de inimă sau nu îl țin deloc. Și totuși, trebuie să primim postul cu bucurie, nu cu frică și părere de rău, căci nu este înfricoșător pentru noi, ci pentru diavoli. În cazul demonizaților, mult poate face postul, mai ales când este însoțit de sora sa bună, care este rugăciunea. De aceea, Hristos a spus: „Acest neam de demoni nu iese decât numai cu rugăciune și cu post.” (Mat. 17, 21)

✠ Așadar, dat fiind faptul că postul îi alungă departe pe vrăjmașii mântuirii noastre, trebuie să îl iubim, nu să ne temem de el. Trebuie mai degrabă să ne temem de mâncarea multă, mai ales atunci când este însoțită de beție, pentru că ea ne supune patimilor, în vreme ce postul, dimpotrivă, ne scapă de patimi și ne dăruiește libertatea duhovnicească. De ce dovadă a binefacerilor postului mai avem nevoie, atunci când știm că el luptă împotriva diavolului și ne izbăvește de robia păcatului?

✠ Dar și când postim, nu ajunge să ne abținem de la diferite mâncăruri, ci trebuie să postim și sufletește. Există primejdia ca ținând posturile rânduite

Poetul iubirii de țară ANDREI CIURUNGA

stabilindu-se la Brăila.

În 1946, este „rugat” de către județeană de partid să-și schimbe numele, deoarece orașul Cahul nu mai aparținea României și nu mai era un nume potrivit pentru un ziarist român. Își schimbă numele în Andrei Ciurunga, pe care l-a păstrat în continuare, deși după 1954 a mai semnat și cu pseudonimele Radu Calomfir, Matei Scutaru, Nicu Grădinaru.

În 1950 este arestat și, după vreun an și jumătate petrecut prin beciurile Securității, va fi deținut la Canal timp de alți doi ani și jumătate.

Viața de nedrepte prigoniri și privațiuni nu i se încheie, și în 1958 este din nou arestat, identificat fiind ca autor al versurilor pe care, în perioada muncii la Canal, le compune mental și care circulau oral până departe, dincolo de granițele țării. Condamnat la optsprezece ani de muncă silnică, execută numai 6, în Balta Brăilei și la Gherla, eliberat fiind în 1964.

În 1967 este reprimat în Uniunea Scriitorilor și publică alte opt volume de versuri până în 1989, trecute, desigur, prin filtrul cenzurii: **Decastihuri** (1968), **Vinovat pentru aceste cuvinte** (1972), **Argumente împotriva nopții** (1976),

de Biserică, să nu avem nici un folos. Din ce cauză? Pentru că ne ținem departe de mâncăruri, dar nu ne ținem departe de păcat; nu mâncăm carne, dar mâncăm sufletele celor săraci; nu ne îmbătăm cu vin, dar ne îmbătăm cu poftă trupești; petrecem ziua în post, dar ne uităm la lucruri rușinoase. În felul acesta, pierdem folosul postului. De aceea, postul de mâncare trebuie însoțit de îndepărtarea de orice păcat, de rugăciune și de luptă duhovnicească. Numai astfel vei aduce jertfă bineplăcută Domnului și vei avea mult folos.

✠ „Mi-e frică de post pentru că strică și slăbește trupul”, poate că spui tu. Dar să știi că pe cât se strică materia omului, pe atât se înnoiește sufletul său (vezi 2 Cor. 4, 16). Pe de altă parte, dacă vrei să cercetezi bine lucrurile, vei vedea că postul are grijă de sănătatea trupului. Iar dacă nu crezi cuvintele mele, întreabă-i pe doctori, să-ți zică ei mai bine. Aceștia spun că sănătatea este menținută prin cumpătare la mâncare, pe când lăcomia duce la tot felul de boli, care distrug trupul. ✧

Sfântul Ioan Gură de Aur

Micul meu atlas (1976), **Echivalențe** (1978), **Imn pentru flacăra fără sfârșit** (1982); **Gestul împăcării** (1983), **Toată țara-i școala mea** (1989).

După 1989 văd lumina tiparului și versurile de detenție, precum și alte volume: **Memorii optimiste. Evocări și versuri din închisori**, **Poemele cumplitelui Canal**, **Lacrimi pentru Basarabia**, **Ceasuri fără minutare. Poeme din închisoare**, **N-aveți un surâs în plus?**, **Poeme cu umbre de gratii**, **Versuri pentru Ina**.

Opera sa este uriașă mai ales prin calitatea incontestabilă a artei poetice, a substanței contemplate, dar și prin intensitatea și varietatea temelor. Trece din această viață la 6 august 2004. ✧

Nu-s vinovat față de țara mea

*La ora când cobor, legat în fiare,
să-mi ispășesc osânda cea mai grea,
cu fruntea-n slavă strig din închisoare:
– Nu-s vinovat față de țara mea!*

*Nu-s vinovat că mai păstrez acasă
pe-un raft, întâiul meu abecedar
și că mă-nchin când mă așez la masă,
cuvîncios ca preotu-n altar.*

*Nu-s vinovat că i-am iubit lumina
curată cum în suflet mi-a pătruns,
din via dată-n pârg sau din grădina
în care-atâția șerpi i s-au ascuns.*

*Nu-s vinovat că-mi place să se prindă
rotundă ca o țară hora-n prag,
sau c-am primit colindători în tindă,
cum din bunic în tată ne-a fost drag.*

*Nu-s vinovat că toamnele mi-s pline
cu tot belșugul, de la vin la grâu,
și c-am chemat la praznic pe oricine,
cât m-am știut cu cheile la brâu.*

*Dac-am strigat că haitele ne fură
adâncul, codrii, cerul stea cu stea
și sfânta noastră pâine de la gură –
nu-s vinovat față de țara mea.*

*Nu-s vinovat c-am îndârjit șacalii
când am răcnit cu sufletul durut
că nu dau un Ceahlău pe toți Uralii
și că urăsc hotarul de la Prut.*

*Pământul meu, cum spune și-n izvoade,
l-a scris pe harta lumii Dumnezeu,
și câți prin veacuri au venit să-l prade
il simt și-acum pe piept cât e de greu.*

*De-aceea când cobor legat în fiare,
împovărat de vina cea mai grea,
cu fruntea-n slavă gem din închisoare:
– Nu-s vinovat față de țara mea. ✧*

Andrei Ciurunga

UN AN DE LA PRIMIREA SFINŢILOR

La 25 iulie 2018 s-a împlinit un an de când avem la închinare în biserica Șerban Vodă odoare de mare preț, fragmente din moaștele Sfinților Apostoli Petru și Pavel, ale Sfântului Ierarh Nicolae și ale sfinților: Ambrozie de Milano, ierarhilor Dionisie și Simplician, mucenicilor Ghervasie, Protasie, Nazarie și Celsie; Victor; Nabor și Felix; Sebastian; Sisiniu, Martiriu și Alexandru.

Romano-Catolice de Milano părțile din moaște ale: Sfinților Apostoli Petru și Pavel; Sfinților ierarhi Dionisie, Ambrozie de Milano, Simplician; Sfinților Mucenici Ghervasie, Protasie, Nazarie, Celsie, Victor, Nabor, Felix, Sebastian, Sisiniu, Martiriu și Alexandru.

Aceste părțile au devenit parte a patrimoniului inalienabil al Parohiei Șerban Vodă. Sfintele moaște ale Sfinților Apostoli Petru și Pavel au fost așezate în biserică într-o raclă deja existentă, iar celelalte părțile ale sfinților menționați sunt încrustate în icoane în care aceștia sunt reprezentați și sunt scoase la închinare doar în zilele de prăznuire ale acestora.

A trecut un an de când ne bucurăm de această comoară de sfințenie. Câți dintre noi însă le-am făcut cunoscute altora viața și faptele de credință, martiriul acestor sfinți? I-am cinstit oare în acest an care a trecut pe TOȚI acești sfinți cum se cuvine, ne-am rugat lor, ne-am amintit de zilele lor de prăznuire?

Căci cu siguranță ei nu ne uită niciodată! ❖

Moaștele Sfântului Ierarh Nicolae au fost primite din partea fostului Episcop de Mantua, Robertus Busti, iar celelalte părțile prin bunăvoința Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Milano. Datorăm însă recunoștința noastră fiilor duhovnicești ai parohiei, Ovidiu și Eliana Petria, care locuiesc acum în Italia și care, cu dragoste, discreție și smerenie, au depus toate demersurile ca să aducă la biserica Șerban Vodă moaștele atâtor sfinți!

Marți, 25 iulie 2017, Părintele Patriarh Daniel a acordat Înalta binecuvântare Parohiei Șerban Vodă de a primi în dar din partea fostului Episcop de Mantua, Robertus Busti, un fragment din sfintele moaște ale Sfântului Ierarh Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei, în vederea așezării sale spre închinare într-o raclă realizată la Atelierele Patriarhiei Române, special concepută în acest sens. Tot în aceeași zi ni s-a acordat Înalta binecuvântare pentru a primi din partea Arhiepiscopiei

Începe Postul Adormirii Maicii Domnului

Este unul dintre cele mai importante posturi din an, mai scurt însă decât Postul Paștelui sau al Crăciunului. Începe de regulă la 1 august și ține două săptămâni, până la 15 august. Este cunoscut la noi mai ales sub denumirea de Postul Sfintei Marii sau Sântămariei și ne pregătește pentru cele două praznice importante care au loc în luna august: Schimbarea la Față, pe 6 august și Adormirea Maicii Domnului, pe 15 august.

Data acestui post a fost stabilită prin

secolul al V-lea, când cultul pentru Maica Domnului a început să capete amploare. Durata acestui post a fost o vreme diferită, căci de pildă cei din Antiohia obișnuiau să postească doar o zi, pe 6 august, în timp ce credincioșii din Ierusalim posteau timp de opt zile. Unii creștini posteau chiar întreaga lună august, iar alții întreaga lună septembrie. Uniformizarea duratei și a datei postului Adormirii Maicii Domnului s-a făcut în secolul al XII-lea, la sinodul local din Constantinopol din anul 1166, condus de patriarhul ecumenic Luca Crysoverghis, și la care s-a hotărât ca postul să se țină de pe data de 1 august până pe 15 august, zi în care Biserica prăznuiește Adormirea Născătoarei de Dumnezeu. În acest post

există rânduiala săvârșirii slujbei Vecerniei împreună cu unul din cele două Paraclise ale Maicii Domnului, iar în ajunul praznicului, Prohodul Maicii Domnului. În acest post, în fiecare luni, miercuri și vineri până la orele 15 se recomandă ajunarea, iar mai apoi se consumă doar mâncare uscată. În zilele de marți și joi se mănâncă legume fierte fără ulei. Sâmbăta și duminica este dezlegare la ulei și vin, iar pentru bucuria praznicului, în ziua Schimbării la Față facem dezlegare la pește. Vom posti dar fiecare după starea noastră de sănătate, după vârsta și problemele noastre, dar mai ales după râvna și evlavie pe care o avem la Maica Domnului și întodeauna cu sfatul și binecuvântarea duhovnicului. ❖

VIZITA LA CENTRUL SFÂNTA MARGARETA

Marti, 31 iulie 2018, ora 18.00, îi vom vizita pe copiii de la Centrul Sfânta Margareta. Dacă doriți să contribuiți sau să participați în mod direct, vă puteți adresa la pangarul bisericii. De asemenea, îi puteți contacta pe dl. Nicolae Zamfir sau dna Ioana Rusu, coordonator Serviciu Social.

Și acești copii sunt ai noștri: să le aducem un ajutor, o mângâiere și o îmbrățișare. De dragostea noastră au nevoie cel mai mult.

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 29 IULIE - 5 AUGUST 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 29 iulie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare – Potolirea furtunii) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 1 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 3 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 4 august	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților
Duminică 5 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 10-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului) Utrenia, Sfânta Liturghie

SE ÎMPLINESC 11 ANI DE LA TRECEREA LA VEȘNICIE A PATRIARHULUI TEOCTIST

Timp de 21 de ani, în care a condus Biserica Ortodoxă Română, Părintele Patriarh a reușit ca în vremuri extrem de tulburi să mențină vie tradiția și credința ortodoxă.

Ierarhul, pe numele lui de mirean Teodor Arăpașu, s-a născut la data de 7 februarie 1915 în satul Tocileni, județul Botoșani. A fost cel de-al zecelea copil al familiei Dumitru și Marghioala Arăpașu.

A intrat în mănăstire fiind numit frate la Mănăstirea Vorona în anul 1928, apoi la Mănăstirea Neamț în anul 1931.

Teodor Arăpașu a absolvit Seminarul Monahal de la Mănăstirea Cernica în anul 1940. A fost tuns în monahism la Bistrița, județul Neamț, sub numele Teoctist în data de 6 august 1935 și hirotonit ierodicon în data de 4 ianuarie 1937.

În anul 1940 s-a înscris la Facultatea de Teologie din București, absolvind studiile de licență în 1945. În paralel, a îndeplinit diferite funcții administrative în cadrul Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Perioada petrecută la Iași

La data de 1 martie 1945 a fost transferat la Centrul Eparhial din Iași, fiind hirotonit ieromonah în data de 25 martie 1945 și hirotesit arhimandrit în 1946.

Între anii 1945-1947 a fost preot slujitor, iar apoi mare Eclesiarh la Catedrala Mitropolitană din Iași și Exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Iașilor (1946-1948). În această perioadă a urmat cursurile Facultății de Litere și Filozofie din Iași.

Revenirea în capitala României

La data de 28 februarie 1950 a fost ales în funcția de episcop-vicar patriarhal cu titlul Botoșăneanul, iar la data de 5 martie 1950 a fost instalat.

În timpul cât a fost episcop vicar patriarhal, părintele Teoctist a fost și secretar al Sfântului Sinod, rector al Institutului Teologic Universitar din București (1950-1954) și a condus diferite sectoare din cadrul Administrației Patriarhale.

P. F. Daniel: Patriarhul Teoctist a răspândit lumină și speranță

Părintele Patriarh Daniel a subliniat adesea că, în timpul păstoririi sale, Patriarhul Teoctist a răspândit lumină și speranță prin prezența activă a Bisericii în societatea românească.

După anul 1990, Părintele Patriarh Teoctist a folosit libertatea pentru a urma tradiției românești privind prezența activă

a Bisericii în societate. A răspândit lumină și speranță prin multele biserici construite din temelie, prin multe canonizări de sfinți români, prin reintroducerea religiei în școlile publice, prin reactivarea asistenței religioase a preoților de caritate în unitățile militare, în spitale și în penitenciare, prin înființarea multor centre social-filantropice pentru persoanele defavorizate, precum și prin înființarea

7 cuvinte ale Monahului Nicolae de la Rohia

Date biografice:

Nume: Nicolae Steinhardt

Data nașterii: 29 Iulie 1912

Locul nașterii: Pantelimon, București

Ocupația: monah, mărturisitor din temnițele comuniste, jurist, eseist, critic literar, publicist, scriitor

Data adormirii: 30 Martie 1989

Locul înmormântării: Mănăstirea Rohia

✝ Am intrat în închisoare orb și ies cu ochii deschiși.

✝ Dacă din închisoare pleci și de pe urma suferinței te alegi cu dorințe de răzbunare și cu sentimente de acreală, închisoarea și suferințele au fost de haram. Iar dacă rezultatul e un complex de liniște și înțelegere și de scârbă față de orice silnicie și șmecherie, înseamnă că suferințele și închisoarea au fost spre folos și țin de căile nepătrunse pe care-i place Domnului a umbla.

✝ Suferința, ori de câte ori e îndurată sau cugetată cu vrednicie, dovedește că

de cabinete ori centre social-medicale, a spus Patriarhul Daniel.

Activitate pastorală

În data de 16 septembrie 1962 a fost instalat ca Episcop la Arad (ales la data de 28 iulie) unde a păstorit 10 ani (între decembrie 1969 – decembrie 1970, locțiitor de Episcop la Oradea).

La 25 februarie 1973 a fost înscăunat în funcția de Arhiepiscop al Craiovei și Mitropolit al Olteniei.

9 octombrie 1977 este data de la care părintele Teoctist este în demnitatea de Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei (ales la 25 septembrie).

Începând cu luna iulie a anul 1980 și până în ianuarie 1982 a îndeplinit și funcția de locțiitor de Mitropolit al Ardealului.

După moartea Patriarhului Iustin (31 iulie 1986) a devenit locțiitor de Patriarh.

La data de 9 noiembrie 1986 a fost ales, iar la 16 noiembrie a fost întronizat ca Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungrovlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

În perioada 7-9 mai 1999 Patriarhul Teoctist a primit la București vizita Sanctității Sale Papa Ioan Paul al II-lea.

După 21 de ani de păstorie ca Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Părintele Teoctist a trecut la cele veșnice în data de 30 iulie 2007. **(Sursa:basilica.ro) ✦**

răstignirea nu va fi fost inutilă, că jertfa lui Hristos e roditoare.

✝ Numai creștin fiind mă vizitează - în pofida oricărei rațiuni - fericirea. Numai datorită creștinismului nu umblu crispat, jignit, pe străzile diurne, nocturne ale orașului - și nu ajung să fiu și eu unul dintre acele cadavre pe care le poartă vii apa curgătoare a vieții. Și nu mă număr printre cei care n-au înțeles încă că mai fericit este a da decât a lua.

✝ Străduindu-ne a ierta și învățându-ne a practica și iertarea ne apropiem de înțelegerea iertării divine.

✝ Dumnezeu, printre altele, ne poruncește să fim inteligenți. Pentru cine este înzestrat cu darul înțelegerii, prostia - măcar de la un anume punct încolo - e păcat: păcat de slăbiciune și de lene, de nefolosire a talentului.

✝ Oricând e timpul de a face binele. Oricând e timpul de a-l îndatora pe Hristos. ✦